

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12134 *Llei 31/2010, de 27 de juliol, sobre simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els serveis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea.*

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Un dels principals objectius de la Unió Europea és oferir als ciutadans un alt grau de seguretat dins d'un espai de llibertat, seguretat i justícia.

Aquest objectiu s'ha d'aconseguir preveient i combatent la delinqüència mitjançant una cooperació més gran entre els serveis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea (d'ara endavant estats membres), respectant al mateix temps els principis i les normes sobre drets humans, llibertats fonamentals i l'Estat de dret, principis en els quals es basa la Unió Europea i que són comuns als estats membres.

En la Declaració sobre la lluita contra el terrorisme, adoptada pel Consell Europeu en la sessió del 25 de març de 2004, el Consell Europeu va encarregar al Consell que estudiés mesures per a la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els serveis de seguretat dels estats membres.

Amb aquesta finalitat, el Consell ha adoptat la Decisió marc 2006/960/JAI, de 18 de desembre, sobre la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els serveis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea, que constitueix un instrument jurídicament vinculant sobre la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència.

L'intercanvi d'informació i intel·ligència sobre la delinqüència i les activitats delictives és la base de la cooperació policial i duanera en la Unió Europea per assolir l'objectiu general d'augmentar la seguretat dels seus ciutadans.

L'accés a la informació i intel·ligència fiables i actualitzades és fonamental perquè els serveis de seguretat puguin descobrir, prevenir i investigar amb èxit delictes i activitats delictives, en particular en un espai en el qual s'han suprimit els controls a les fronteres interiors. Com que les activitats delictives es cometen de manera clandestina, és necessari controlar-les i intercanviar amb especial rapidesa la informació sobre això.

Per això, és necessari que els serveis de seguretat espanyols puguin intercanviar informació i intel·ligència d'altres estats membres en les diferents fases de la investigació, des de la fase de recollida d'intel·ligència criminal fins a la fase d'investigació criminal. La present Llei es proposa garantir, respecte a alguns tipus d'informació i intel·ligència, que determinada informació de vital importància per als serveis de seguretat espanyols i dels països dels estats membres s'intercanviï amb rapidesa. En molts casos és precisament aquest intercanvi d'informació sobre dades personals el que justifica que el text hagi rebut l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en sentit favorable.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, aquesta Llei s'entén sense perjudici dels interessos essencials en matèria de seguretat nacional, del desenvolupament d'una investigació en curs o de la seguretat de persones o activitats d'intel·ligència específiques en l'àmbit de la seguretat de l'Estat.

Els estats membres, en l'àmbit de la seguretat comuna, persegueixen lluitar contra la delinqüència transfronterera. En conseqüència, cal trobar un equilibri adequat entre la rapidesa i l'eficàcia de la cooperació policial i duanera, i entre els principis i les normes

acordats en matèria de protecció de dades, llibertats fonamentals, drets humans i llibertats individuals, respectant els continguts jurisprudencials de les sentències que en aquestes matèries adoptin els tribunals nacionals o internacionals.

En conseqüència de tot el que s'ha exposat abans, mitjançant aquesta Llei s'incorpora al nostre ordenament jurídic la Decisió marc del Consell 2006/960/JAI, de 18 de desembre, per la qual es regula l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els serveis de seguretat espanyols, i els respectius serveis de seguretat dels altres estats membres.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir les normes en virtut de les quals un servei de seguretat espanyol competent pot intercanviar amb els serveis de seguretat competents dels estats membres de la Unió Europea (d'ara endavant estats membres) la informació i intel·ligència disponibles per portar a terme:

a) Operacions d'intel·ligència criminal consistents en la recollida, el tractament i l'anàlisi d'informació per part dels serveis de seguretat competents sobre delictes o activitats delictives amb caràcter previ a la investigació criminal per establir si s'han comès actes delictius concrets o es poden cometre en el futur.

b) Investigacions criminals pels serveis de seguretat o les autoritats judicials competents encaminades a adoptar les mesures necessàries per a l'establiment i el descobriment dels fets, els sospitosos i les circumstàncies en relació amb un o diversos actes delictius concrets comprovats.

2. La present Llei s'entén sense perjudici dels acords bilaterals o multilaterals entre el Regne d'Espanya i els estats membres i tercers països i dels instruments de la Unió Europea sobre assistència jurídica mútua i reconeixement mutu de les resolucions en matèria penal, inclosa qualsevol condició establerta per tercers països relativa a l'ús de la informació una vegada facilitada.

3. Aquesta Llei no és aplicable a l'intercanvi d'informació i intel·ligència que porti a terme el Centre Nacional d'Intel·ligència en l'àmbit dels acords internacionals ratificats pel Regne d'Espanya en matèria de protecció mútua de la informació classificada i en l'àmbit de les relacions de cooperació i col·laboració amb serveis d'intel·ligència d'altres països o d'organismes internacionals per al millor compliment dels seus objectius.

Article 2. *Informació i intel·ligència.*

Als efectes del que preveu la present Llei, s'entén per informació i intel·ligència:

a) Tot tipus d'informació o dades en poder dels serveis de seguretat.

b) Tot tipus d'informació o dades en poder d'autoritats públiques o ens privats, de la qual puguin disposar els serveis de seguretat sense haver d'utilitzar mesures coercitives definides d'acord amb la legislació espanyola.

Article 3. *Serveis de seguretat competents.*

Als efectes del que preveu aquesta Llei, tenen la consideració de serveis de seguretat competents les autoritats policials i duaneres que estiguin autoritzades per l'ordenament jurídic espanyol per descobrir, prevenir i investigar delictes i activitats delictives, així com per exercir l'autoritat i adoptar mesures coercitives que siguin designades d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera de la Llei, sense perjudici del que preveu l'apartat tercer de l'article 1 d'aquesta Llei.

Article 4. *Canals i llengua de comunicació.*

1. L'intercanvi d'informació i intel·ligència en virtut de la present Llei s'ha de portar a terme a través de qualsevol dels canals normalitzats de cooperació policial i duanera internacionals existents. La llengua utilitzada per a la sol·licitud i l'intercanvi d'informació és l'aplicable per al canal de comunicació utilitzat.

2. La informació o intel·ligència s'ha d'intercanviar també amb Europol de conformitat amb el Conveni basat en l'article K.3 del Tractat de la Unió Europea pel qual es crea una Oficina Europea de Policia (Conveni Europol) i amb Eurojust, de conformitat amb la Decisió del Consell 2002/187/JAI, de 28 de febrer, per la qual es crea Eurojust per reforçar la lluita contra les formes greus de delinqüència, i la Llei 16/2006, de 26 de maig, per la qual es regula l'Estatut del Membre Nacional d'Eurojust i les relacions amb aquest òrgan de la Unió Europea, en la mesura que l'intercanvi es refereixi a un delicte o una activitat delictiva que entri en les seves respectives competències.

Article 5. *Confidencialitat.*

Els serveis de seguretat espanyols han de tenir en compte, en cadascun dels intercanvis d'informació o intel·ligència, les obligacions en matèria de secret de la investigació. Per a això, els serveis esmentats han de garantir, de conformitat amb l'ordenament jurídic nacional, la confidencialitat de tota la informació i intel·ligència que s'hagi facilitat.

Article 6. *Protecció de dades.*

1. Els canals de comunicació a què es refereix l'apartat primer de l'article 4 d'aquesta Llei, així com el procediment d'intercanvi d'informació i intel·ligència que preveu la present Llei s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, en particular amb el que disposa el seu article 37.

2. La utilització de la informació i intel·ligència pels serveis de seguretat espanyols que hagi estat intercanviada de manera directa o bilateral d'acord amb aquesta Llei està subjecta a les disposicions nacionals sobre protecció de dades. La dita informació i intel·ligència s'han de regir per les mateixes normes de protecció que si haguessin estat obtingudes a Espanya.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 2.a) de l'article 11 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, s'autoritza la cessió de dades de caràcter personal als serveis de seguretat competents dels estats membres en els termes establerts en la present Llei.

4. La cessió de dades obtingudes per l'Administració Tributària en l'exercici de les seves funcions es regeix per la seva normativa específica.

5. Les dades personals que siguin objecte de tractament en el context de l'aplicació d'aquesta Llei estan protegides de conformitat amb el Conveni del Consell d'Europa de 28 de gener de 1981, per a la protecció de les persones respecte al tractament automatitzat de dades de caràcter personal i, per als estats membres que l'hagin ratificat, el seu protocol addicional, de 8 de novembre de 2001, relatiu a les autoritats de control i els trànsits transfronterers de dades. Així mateix, s'han de tenir en compte els principis de la Recomanació R (87) 15 del Consell d'Europa, dirigida a regular la utilització de dades de caràcter personal en el sector de la policia, quan els serveis de seguretat manegin dades personals obtingudes en virtut de la present Llei.

CAPÍTOL II

Sol·licitud d'informació i intel·ligència per part dels serveis espanyols de seguretat competents als serveis de seguretat competents d'altres estats membres

Article 7. *Sol·licituds d'informació i intel·ligència.*

1. Els serveis de seguretat espanyols competents designats d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera d'aquesta Llei poden sol·licitar informació i intel·ligència als serveis de seguretat d'un altre estat membre, a l'efecte de descobrir, prevenir i investigar la

comissió d'un delictes quan hi hagi fundades raons de fet per creure que l'Estat al qual es dirigeix la sol·licitud disposa de la informació i intel·ligència pertinent, per a la qual cosa s'han de fer servir qualssevol de les vies de cooperació policial o duanera internacional existents.

2. La sol·licitud d'informació i intel·ligència s'ha d'ajustar al formulari que aprovi el ministre de l'Interior i s'hi han d'exposar les raons de fet a què es refereix l'apartat anterior, el fi per al qual se sol·licita la informació o intel·ligència, i la vinculació existent entre aquest fi i la persona afectada per la sol·licitud.

3. El servei de seguretat espanyol competent s'ha d'abstenir de sol·licitar més informació o intel·ligència de la necessària per al fi que es persegueix i d'establir terminis més curts dels necessaris per al dit fi.

4. Aquesta Llei no imposa als estats membres cap obligació de facilitar informació i intel·ligència perquè s'utilitzi com a prova davant d'una autoritat judicial espanyola, ni confereix cap dret a utilitzar l'esmentada informació i intel·ligència amb aquest fi. Quan s'hagi obtingut informació o intel·ligència de conformitat amb la present Llei i es vulgui fer-la servir com a prova davant una autoritat judicial espanyola, s'ha d'obtenir el consentiment de l'Estat membre que hagi facilitat la informació o intel·ligència utilitzant, quan sigui necessari en virtut de la legislació nacional de l'Estat membre que hagi facilitat la informació, els instruments vigents sobre cooperació judicial entre els estats membres. No és necessari obtenir el dit consentiment si l'Estat membre requerit ja ha accedit en el moment de la transmissió de la intel·ligència o informació al fet que aquesta s'utilitzi com a prova.

5. Quan els serveis de seguretat espanyols competents puguin deduir que la informació o intel·ligència sol·licitada pot resultar rellevant als efectes de prova en un procediment davant una autoritat judicial espanyola, en el moment de la sol·licitud han d'obtenir el consentiment de l'Estat membre per fer-lo servir amb aquesta finalitat.

Article 8. *Tractament de la informació i intel·ligència.*

1. El servei de seguretat espanyol competent al qual se li hagi proporcionat informació i intel·ligència en virtut d'aquesta Llei només pot fer-la servir per als fins que va ser facilitada, de conformitat amb el que disposa la present Llei, o per prevenir una amenaça greu i imminent a la seguretat pública.

2. El tractament d'aquesta informació per a altres fins només es permet amb l'autorització prèvia de l'Estat transmissor quan ho permeti la seva legislació, i queda subjecte al que disposa l'ordenament jurídic espanyol.

3. El servei espanyol de seguretat competent està obligat a respectar les condicions establertes pel servei de seguretat transmissor de la informació, de conformitat amb el que preveu la seva legislació nacional, excepte en els casos en què el dret nacional estableixi excepcions a aquestes limitacions en benefici de les autoritats judicials, dels òrgans legislatius o de qualsevol òrgan independent creat en virtut de la Llei i encarregat de la supervisió dels serveis de seguretat competents. En aquests casos només es pot utilitzar la informació i intel·ligència amb la consulta prèvia a l'Estat membre transmissor, els interessos i les opinions del qual s'han de tenir en compte en la mesura que sigui possible. En casos específics, l'Estat membre transmissor pot demanar a l'Estat espanyol explicacions sobre l'ús i posterior tractament de la informació i intel·ligència transmesa.

CAPÍTOL III

Subministrament d'informació i intel·ligència per part dels serveis espanyols de seguretat competents a altres estats membres

Article 9. *Subministrament d'informació i intel·ligència.*

1. S'ha de facilitar informació i intel·ligència a petició dels serveis de seguretat competents d'altres estats membres que, actuant de conformitat amb els poders que els

hagi conferit el seu ordenament jurídic nacional, portin a terme una investigació criminal o una operació d'intel·ligència criminal.

2. El subministrament d'informació i intel·ligència l'ha de dur a terme en cada cas el servei de seguretat competent que tingui en poder seu la informació sol·licitada.

3. S'ha de garantir que el subministrament d'informació i intel·ligència als serveis de seguretat competents d'altres estats membres no estigui supeditat a condicions més estrictes que les aplicables a escala nacional per al subministrament i la sol·licitud d'informació i intel·ligència. En particular, no s'ha de supeditar el subministrament d'informació o intel·ligència a l'obtenció d'una autorització judicial si el servei de seguretat espanyol competent hi ha pogut accedir sense autorització judicial si s'ha tractat d'un procediment intern.

4. Quan, d'acord amb el que disposa el nostre ordenament jurídic, només sigui possible l'accés a la informació sol·licitada a l'empara d'una autorització judicial, el servei de seguretat espanyol competent ha de sol·licitar autorització judicial prèvia a l'òrgan jurisdiccional competent, per a l'accés i el subministrament de la informació sol·licitada. En la seva resolució, l'òrgan jurisdiccional ha d'aplicar els mateixos criteris que si es tractés d'un assumpte exclusivament intern, sense perjudici del que disposen els apartats primer i segon de l'article 11.

5. Quan la informació o intel·ligència sol·licitada s'hagi obtingut d'un altre Estat membre o d'un tercer país, la seva transmissió al servei de seguretat competent d'un altre Estat membre només es pot fer amb el consentiment de l'Estat membre o del tercer país que va proporcionar la dita informació o intel·ligència.

6. Quan es rebí una petició urgent d'informació i intel·ligència provinent d'un servei de seguretat competent d'un altre Estat membre, el punt o punts de contacte nacionals designats d'acord amb el que preveu l'apartat segon de la disposició addicional primera de la present Llei l'han de traslladar al servei o serveis de seguretat espanyols competents, que han de donar oportuna resposta dins el termini i en la forma escaient d'acord amb el que disposa l'article 10 d'aquesta Llei.

7. El servei espanyol de seguretat competent que faciliti informació i intel·ligència de conformitat amb la present Llei pot imposar, d'acord amb la legislació nacional, condicions per a l'ús de la informació i intel·ligència al servei de seguretat competent del destinatari. També pot imposar condicions relatives a la notificació dels resultats de la investigació criminal o de l'operació d'intel·ligència criminal en el context de la qual s'hagi produït l'intercanvi d'informació i intel·ligència.

Article 10. *Terminis per al subministrament d'informació i intel·ligència.*

1. El servei de seguretat espanyol competent que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei ha de respondre en el termini màxim de vuit hores a les sol·licituds urgents d'informació i intel·ligència relatives a delictes enumerats a l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, quan la informació o intel·ligència sol·licitada consti en una base de dades on tingui accés directe un servei espanyol de seguretat.

2. En cas que el servei de seguretat competent requerit no pugui respondre en el termini de vuit hores, ha de comunicar els motius per mitjà del formulari el model del qual l'ha d'aprovar el ministre de l'Interior. Si el subministrament de la informació o intel·ligència sol·licitades dins el termini de vuit hores suposa una càrrega desproporcionada per al servei de seguretat competent requerit, aquest pot ajornar el subministrament. En aquest cas, ha d'informar immediatament el servei de seguretat competent requeridor d'aquest ajornament i li ha de proporcionar la informació o intel·ligència sol·licitada tan aviat com sigui possible i, com a molt tard, en un termini de tres dies.

3. Les sol·licituds no urgents d'informació i intel·ligència relatives als delictes enumerats a l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 3/2003, de 14 de març, s'han de respondre en el termini d'una setmana sempre que la informació o intel·ligència sol·licitada consti en una base de dades a la qual el servei de seguretat espanyol competent tingui accés directe. En cas que el servei de seguretat espanyol competent requerit no pugui

respondre en el termini d'una setmana, ha de comunicar els motius per mitjà del formulari el model del qual l'ha d'aprovar el ministre de l'Interior.

En tots els altres casos, el servei de seguretat espanyol competent ha de procurar que la informació sol·licitada pel servei de seguretat competent d'un altre Estat membre es comuniqui en el termini de catorze dies. En cas que el servei de seguretat competent requerit no pugui respondre en el termini de catorze dies, n'ha de comunicar els motius per mitjà del formulari el model del qual l'ha d'aprovar el ministre de l'Interior.

Article 11. *Motius per no comunicar informació o intel·ligència.*

1. Sense perjudici del que disposa l'apartat tercer de l'article 9 d'aquesta Llei, els serveis espanyols de seguretat competents només es poden negar a facilitar informació o intel·ligència quan es donin raons de fet que facin suposar que el subministrament de la informació o intel·ligència:

- a) Pot perjudicar interessos essencials en matèria de seguretat nacional de l'Estat espanyol.
- b) Pot comprometre l'èxit d'una investigació en curs o d'una operació d'intel·ligència criminal o la seguretat de les persones.
- c) És clarament desproporcionat o irrellevant per al fi que persegueix la sol·licitud.

2. Quan la sol·licitud es refereixi a un delictes castigat amb pena de presó igual o inferior a un any d'acord amb la legislació penal espanyola, el servei espanyol de seguretat competent es pot negar a facilitar la informació o intel·ligència requerida.

3. El servei de seguretat competent s'ha de negar a facilitar la informació o intel·ligència sol·licitades si l'autoritat judicial competent no ha autoritzat l'accés i l'intercanvi de la informació i intel·ligència sol·licitada, d'acord amb el que preveu l'apartat quart de l'article 9 de la present Llei.

Article 12. *Remissió d'ofici per part del Regne d'Espanya d'informació i intel·ligència.*

1. No obstant el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei i sense necessitat de sol·licitud prèvia, el servei espanyol de seguretat competent ha de remetre d'ofici als serveis de seguretat competents dels altres estats membres, quan hi hagi raons de fet per creure que aquesta informació i intel·ligència poden ajudar al descobriment, la prevenció o la investigació de delictes enumerats a l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 3/2003, de 14 de març. Les modalitats d'aquesta remissió d'ofici es regeixen per la legislació espanyola.

2. La remissió d'ofici d'informació i intel·ligència s'ha de limitar al que es consideri pertinent i necessari per al descobriment, prevenció o investigació satisfactoris del delictes o activitat delictiva de què es tracti.

Disposició addicional primera. *Serveis de seguretat competents i punt o punts de contacte nacionals.*

1. Als efectes del que preveu l'article 3 de la present Llei, els ministeris de l'Interior i d'Economia i Hisenda, en el seu àmbit respectiu de competències, han de remetre a la Secretaria General del Consell, per al seu dipòsit, la declaració com a «serveis de seguretat competents» de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, els cossos de policia de les comunitats autònomes i el Servei de Vigilància Duanera. Aquesta declaració es pot modificar en qualsevol moment pel mateix procediment descrit anteriorment.

2. El Ministeri de l'Interior ha de remetre a la Secretaria General del Consell la declaració de la Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri esmentat com a punt de connexió als efectes de l'apartat sisè de l'article novè d'aquesta Llei. Aquesta declaració pot ser modificada en els termes i les condicions que per reglament es determinin i s'ha de remetre a la Secretaria General del Consell.

El Ministeri d'Economia i Hisenda, en l'àmbit de les seves competències, ha de remetre a la Secretaria General del Consell la declaració on es designi el servei o serveis de

seguretat que han d'actuar com a punt o punts de contacte nacionals als efectes del que preveu l'apartat sisè de l'article 9 d'aquesta Llei. Aquesta declaració la pot modificar en qualsevol moment una ulterior declaració que també s'ha de remetre a la Secretaria General del Consell.

Disposició addicional segona. *Autoritats judicials competents.*

1. Als efectes del que preveu l'apartat quart de l'article 9 de la present Llei, quan la informació sol·licitada formi part d'una investigació duta a terme en el si d'un procediment judicial obert, l'òrgan jurisdiccional competent per autoritzar o, si s'escau, denegar l'accés, ha de ser el mateix que conegui del procediment esmentat.

2. Als mateixos efectes del que preveu el precepte esmentat a l'apartat anterior, quan es requereixi d'autorització judicial per a l'accés a la informació sol·licitada els òrgans jurisdiccionalment competents per autoritzar o, si s'escau, denegar l'esmentat accés, són els jutjats centrals d'instrucció de l'Audiència Nacional.

3. Els òrgans jurisdiccionalment competents, en tot cas, han de resoldre de forma expressa i en els mateixos terminis que l'article 10 d'aquesta Llei fixa als serveis de seguretat.

Disposició addicional tercera. *Aplicació a Islàndia, Noruega, Suïssa i altres estats que s'adhereixin al cabal de Schengen.*

1. El que disposa aquesta Llei també és aplicable respecte a la República d'Islàndia, al Regne de Noruega i a la Confederació Suïssa.

2. Així mateix, la present Llei també és aplicable als estats que subscriuguin amb la Unió Europea el corresponent Acord d'associació per a l'execució, aplicació i desplegament del cabal de Schengen.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè pugui desplegar per reglament les disposicions incloses en la present Llei.

2. S'habilita el ministre de l'Interior per aprovar els formularis relatius a les sol·licituds d'informació i intel·ligència, així com a la seva transmissió o denegació, previstes en aquesta Llei.

Disposició final segona. *Habilitació competencial.*

La present Llei es dicta en exercici de les competències atribuïdes a l'Estat en matèria de seguretat pública per l'article 149.1.29a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Incorporació de Dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió marc del Consell 2006/960/JAI, de 18 de desembre, sobre la simplificació de l'intercanvi d'informació i intel·ligència entre els serveis de seguretat dels estats membres de la Unió Europea.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO